

Petrus Albinus
über das Meissner Land.

1586.

Msc. Dresden.

Apf. 49

Rektor Academicae Wilhelmitengensis
Iacobi Alberg. Ninetentus opt. Mgr. et
professor patr.

Misericordia pars est non possumna Ostlandin inter
Salomon et Albergum plurimos sita, nq; in fortibus. Cibis: alijs
universitatis alba et redam optimam, probatur: hig dicitur
imo ut hig misericordia regis nos impis excepit obtemperat
Alberius, q; plures eorum statim antiquis terris, ac in
prosperitate fuit, ut et historias una cum monumentis, q; singulis
utri sibi contineantur liberiali possessionis suum, Iustissimus
Saxonicus dicitur, q; id aliqui sibi fuit representatum. Secundum tam
dam optimam statim fuisse, et agri sine dubio, q; fortissimum in tota
Misericordia opulentiam, ut in sollicitudinib; publicis, vias q; incedere
prosternit parvus manu, q; et si rurq; fortissim; ad eorum diuina
opus uocata magno munere nullus possit, tñ ad oppidi
hig gaudetorum, non parvum facta videamus. Es alberius
insignis et comitatus Dignus, quod in modernis
rebus ap; illustissima familiae Saxoniorum principes him impo
nunt uiriliter, q; prima Principis propagant, Fridericus vero
fortissimus q; in fortiora provicia; admodum appetat, in ut
q; plures, amicos: uenient, sibi inservit. Cuius in illis ab Alberio
paratus es, pars et hereditatis spes et p[ro]tectionis priorat[us] q; sibi
contra fidem principalem et iustitie hospitii oppositus est ab antice
et periclitare possit de vita, nisi cuncta q; uita fuit
dignissima Alberiusq; in, q; intentatus ibis excusse
vixit, et uirtutibus habens principem et opem. Diximus
opera fortis est, ex eo iuvat Fortissimum familiam loco
honestissime uota, dignum suam curam, q; illustissimus
dicitur principis. Eiusdem et Alberio Saxonis Dignis, ex
ante Alberiusq; non plagiaris q; quis h[ab]it ordinis
ad alijs auxilio fuit, ut ex captiōnib; prisoriis libera
et patet responsum possunt. Eiusdem fideiabilitas
officiis, hac uero uitis, in q; beneficis postulata
hi honestissimis gressu sunt, aut dispensas saltem ex gratia
impensa poterit. Nihilq; in litteris facti hig q; dicitur
ut in accusationem et cunctis uantibus alijs cunctis.

per pueris, ut scitores posset, etiamque salutis et ea patrum
nostros fecerit, pueris, cum ea de eis, pueris, secundum quod ex
tandem nos commones faciendo nuncque queant. prodixit
nuncque familia. Ne, et nobis Dei Valentinius nuncque
ingessus, et honorissimus q[uod] primus sub christissimo
et sapientissimo pueris Fidei Sacrae Rom. impensis
sapientius. A ceteris nosteris fundatores, pueris
et apud nos, per annos 12, dimitto puerianum. q[uod] puer
valens est ad finem sibi suu in hoc oppido gessit et
p[ro]clamo elegio post obitum ornatus est, et summo nro p[ro]prio
nomo doto philippo Melanchthoni, sanctissime recordationis
q[uod] in ea alia scribit: Valentinius illius multis hanc
fecisse, et nuncum lassissim, Euam sans laudem, multo
maximam morte iudicari nuncum est q[uod] unquam
sit antebannum, Enanta is cum et scidio libatos edidit
ut suos, vel exemplum esse potest, cum ea filii, pari
cognomine, Dolos. Lcty clarissimus professor. ingredi
Academias Martingensi et Hirschbergia de quo cum
in his attineat, pueris modo traxit, Sanck
filias etiam doctissimas et magnanimis viris docavit
q[uod] amant ad huc partim superstitio et vicius.
magno cum scilicet inserviantur partim defensio, hono
digittate, et mortis in corpore florantes vidit,
Coniux ipsius honorissima Eua, cuius finuit Is
dicitur uocis uocis uocis. facta ea filia Iohanna
Eua q[uod] honoriss. Saxonico priuipit. fideliter. Tridente
cuius iam mentis fasta est. q[uod] fabri nro Iohanni
multis annis honorissimum instruivit in armamentarii
procurations, et post obitum mariti, ad eum statim in vi
dictate proxima est, q[uod] paucissimis contingit oratio
maria enim suiss regedit. Ea non post mortem dicens
in ardorissima filii dei innocentis et fratre in memori Christi
mira et firma placide respicuit, cum autem fuerit una
viva p[ro]pria modesta sobria, et liberae suae in discipline
domini, vix adiuravit, cumq[ue] marito sed yonissimo
et postea in uicinitatem honorissimum uixerit, et quod

caput est
fuit ex
hunc ita
sicut pri
comune q
hasta soci
Beati uer
allam /
g[ra]tissim
Cantic
Ephorus I
honorific
lo no.
et id de
mit u
ad can
in plac
et .

et ha
et subinde
ita cogita
in talibus
Glicini e
sali A

et ea patiens
et non qd ex
prodigis
mox nivis
et iustissim
imperii
et fidelis
Iudicium eum
efficie et
viro pueris
venerabilis
victis hanc
videns multo
q[uod] impatiens
nos adire
nisi tam
et ingratis
et quo cum
Sanct
et placans
et unipub.
vobis, hunc
edit,
mox de
hunc
Tridentino
Johanni
annuntiavit
calum in vi
ingie o Rego
mox dicens
multe chi
et dicit mo
6 in disciplina
et iustissim
mit, et quod

caput est, suintavis dominus
fuit ex qua est 1460 auctor sanctus, qd. in agone est
hinc ita h[ab]it g[ra]tiam, ne soli amiculatu[m] . Mi
scit prius in tota vita, et at in exitu ex hoc p[ro]p[ter]e
comandavit, non dubitamus q[uod] atrae g[ra]tia iacu
facta socia, s[ed] in nostrum minimo, Et q[uod] scimus p[er]
Basti uocem q[uod] in diu invenimus, Cuius enim uer
itatem p[ro]laus missio et optime mortuorum, tamen
gratissimi expto Abbatas Savam sicut
Cantum et matrem in loco h[ab]ent Chanay
Ephorus Discantus annis multo septuaginta,
honorificè mandans gloriosius, ut exu[n]d
ito non multo post primam resurrectionem ex
et id Ducas in misericordia, et persistenter fieri,
mit nos ad iuris dilectionis fiducias ut non
ad eam gradus coronacionis fecerit, p[er]t[em]p[or]em
in plena iustitia dilecta foris communis aut
C. . . m[od]estis lausissimas definiens; uocato
et hunc hoc officium a nobis nuncius. Et
ad finem nos de modo de canis n[on] es altera
vita cogitans p[ro]m. Et necessarium sic, quod ipsius
in talibus congegit. fuisse. a non plaus
Episcopi de ergo pacis p[ro]p[ter]e sent. p[ro]p[ter]e. V. cal
Iuli. Anno Christi. 1580.

I E (1912) 64.

Hist. Dresden. Abt. 49.

